

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی ابعاد آزادی بیان در رسانه های ایران از دیدگاه اساتید علوم ارتباطات

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات میان رشته ای در رسانه و فرهنگ، دوره 11، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عباس زمانی - دانشجوی دکترای تخصصی مدیریت رسانه ای، باشگاه پژوهشگران و نخبگان، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

حمید رشادی - کارشناس ارشد علوم ارتباطات اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

فائزه تقی پور - عضو هیئت علمی و استادیار گروه علوم ارتباطات، دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

سیامک کورنگ بهشتی - عضو هیات علمی و استادیار گروه مدیریت فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف شناسایی تجارب اساتید علوم ارتباطات از آزادی بیان در رسانه های ایران انجام شد. روش پژوهش، کیفی از نوع پدیدارشناسی و تعداد مشارکت کنندگان ۱۲ نفر از اساتید رشته علوم ارتباطات بودند که با روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و با استفاده از مصاحبه عمیق نیمه ساختارمند مورد مطالعه قرار گرفتند. همچنین جمع آوری یافته ها تا اشباع نظری اطلاعات ادامه یافته و با روش کلایزی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در ادامه تعداد ۶۲ مفهوم استخراج و پس از مقوله بندی در پنج بعد شامل: ۱. وضعیت رسانه ای؛ ۲. تنوع رسانه؛ ۳. مالکیت و محتوا؛ ۴. قانونی و ۵. موانع آزادی بیان، در رسانه های ایران دسته بندی شد. نتایج نشان داد که برای ارتقای آزادی بیان در رسانه های کشور، باید تمامی ابعاد فوق در تصمیم گیری و سیاستگذاری به طور بی طرفانه مورد توجه قرار گرفته و قوانین و فرایندها به گونه ای اصلاح شود تا برای رسانه ها شفاف تر و دارای محدودیت کمتری باشد.

کلمات کلیدی:

آزادی بیان، رسانه، حقوق رسانه، حقوق ارتباطات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1377182>

